

Viktória Lesnická, 17 rokov, Spišská Nová Ves

Nikdy som neurobila vlastné rozhodnutie

Brat' si rady od ostatných je fajn. Vždy bolo, aj bude. Veď, čo je lepšie, ako zveriť sa svojej milovanej osobe s problémami a vypočuť si tisícku nápadov (alebo aspoň jeden) , ako vyriešiť daný problém. Veď dve hlavy spolu vymyslia viac ako jedna ,no nie?

Ja som sa vždy riadila druhými. Nikdy som neurobila vlastné rozhodnutie a to si ma nakoniec dostihlo. V láske. Bol posledný školský týždeň. Do letných prázdnin zostávalo už len päť dní, a tak som sa rozhodla prvýkrát za celý svoj život blicovať. Mojm spolupáchatel'om sa stal o rok starší chlapec menom Lukáš. Bol to najlepší kamarát mojej spolužiačky Jany. Poznali sme sa len pár týždňov a toto bolo naše prvé stretnutie.

Úsmevy, pokukovanie, červenanie sa, lichôtky a dobrá nálada. Tak by sa dal zhrnúť náš deň. Prechádzali sme sa po lese a rozprávali sa o všetkom možnom. Možno preskočila aj iskra, možno to bola len náklonnosť, to už nezistím. Každopádne, na druhý deň mi každý hovoril, že vyzerám šťastnejšie a moja najlepšia kamoška - Paula, ma spolu s Janou postrkovali do vzťahu. Bola som taká nadšená... Z čoho vlastne? Že som nadšená. Myslela som si, že tak to zostane naveky. Jana mi rozprávala, aký je zo mňa Lukáš nadšený, ako by strašne so mnou chcel byť a ako som mu pomohla. Prvýkrát v živote som sa cítila užitočná a chcela som ,aby to tak aj ostalo, a preto som sa s Lukášom dala o pár dní dokopy. Bolo nám.. Super. Začiatky vzťahu sú už také. Ale o tri týždne to zmizlo. Prišiel k nám na prázdniny môj bratranec, a ten mi po stretnutí s Lukášom oznámil, že on nie je ten pravý pre mňa a že najlepšie by som urobila, keby som sa s ním rozišla. A tak mi nasadil chrobáka do hlavy. A ja som sa začala trápiť. Bratrancove slová ma ovplyvnili natoľko, že som Lukáša prestala ľúbiť.

Paula videla, ako sa trápim a bola na strane bratranca, a tak som sa rozhodla rozísť s Lukášom. Nastali ešte ťažšie časy. Časy výčitiek. Lukáš ma neustále spamoval správami rôzneho druhu. V prvom rade samovražednými. Keď som sa tvárila, že nemám záujem, útok sa stupňoval, pridalo sa vydieranie. Potom nasledovalo obviňovanie, a urážanie. Ja som však nemala právo vyčítať mu to, pretože som vedela, že je to len a len moja vina. Po týždňoch

trápenia ma Lukáš prinútil zostať s ním v kamarátskom vzťahu. Aj pri menšej hádke mi naznačil, že pôjde za mojou rodinou a povie na mňa všetku špinu, a tak som musela

zostať. Zase sme sa dali dokopy. Cítila som sa hrozne. Neľúbila som ho, a pred všetkými som predstierala, že som v poriadku. Takto som to hrala istú dobu. Avšak raz som si konečne uvedomila, že len sebou manipulujem. Plačúc som svojej babke povedala všetko aj to, že sa mi vyhrážal, že všetko im o mne povie a babka ma pochopila. Nikdy som nebola taká rada, že ju mám. Pomohla mi. V ten deň som sa rozišla s Lukášom nadobro.

Časom sa dalo všetko dokopy a ja som teraz opäť šťastná.

Je fajn poradiť sa, ale musí byť vždy zásah druhej osoby nutný? Ja som si uvedomila, že za mňa nerozhodla len Paula a bratranec, ale aj Janka, rodičia a samotný Lukáš. Dnes už je to iné. Poradím sa, ale nikomu nedovolím rozhodovať sa za mňa.